



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Jn die Ascensionis. Textus euange. Mar. cap. xvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

In die Ascensionis.

bus nris nō molestaf. sed delectaf. **Uñ** Augu. de q̄sti. euāge. Compatio est a m̄no. Si em am̄c? hō surgit de lecto z dat: nō am̄cicia sed redio cōpulsus: q̄to magis de dat q̄ sine redio largissi me donat qd̄ petif. **Hec ille.** Postra ar̄ s̄litudine ch̄us infert yr ab am̄ico nro .i. deo p̄ie nro petam? z q̄ram? ab eo ob tinere: z pulsem? ad ianuā misericōdie ei?. **Uñ p̄ ista tria petere/ q̄rere/ z pulsare fecat idem.** Dis em̄ q̄ petif accipit. s̄. si petif p̄seuerant/ z ad salutē/ z pie/ et p̄ se. vr̄ habes a s. **Tho. iiij. di. xv.** Et in/ relige pie. i. cū p̄terare/ siue larria/ siue theosebia: q̄ est p̄tus q̄ d̄s colit̄ corpe et mēte sup̄ oia. Pie q̄ petif q̄ deo subijct̄ p̄ hūilitatē z doloze de pctis suis: q̄bus deo rebellauit. **Uñ de in p̄nti euā.** **Uñ** ch̄us q̄ dixerat deū am̄icū nrm: vult dī cere fort̄. s̄. q̄ ip̄e est p̄ n̄: z clemētor q̄ p̄ carnalis. z p̄nter maxima fiducia debem? ab eo petere. **Dicit q̄.** (Quis ex vobis p̄iem). i. carnalē (petit panes: nūqd̄ lapidē dabit: s̄. loco panis (illī) s̄. filio suo. q̄. d. minie. (Si q̄ vos hoies cū s̄ris mali). i. cū possitis peccare: s̄m **Elry.** **Uñ** s̄m **Be.** loquit̄ de p̄tib; peccatorib; q̄ sunt mali. **Uñ** s̄m eundē ma li s̄nt hoies om̄s nō simplr: sed respectu dei q̄ est essentia bon̄. **Uñ** possunt dī et hoies mali rōne pcti originalis z fo/ m̄it̄s. i. male inclinatiois. (Hostis). i. consueuistis (bona data) vobis a deo: (dare filijs vris) perentib; (q̄to magis p̄ vr̄ celest̄) q̄ nō p̄t esse malus: et nō est pctō: z est essentia misericōis: et nullā habet malā inclinatioē (de celo dabit sp̄m bonū petentib; se). i. dabit seip̄m z p̄nter oia alia bona. **Augu. de p̄bis dñi.** Ergo auare qd̄ q̄ris: aut si aliud petis: qd̄ tibi sufficit cū deus non sufficit: **Hec ille.**

In vigilia Ascensionis.
Lex euāg. Jo. ca. xviij.

Obleuatis oculis Iesus
in celū: dixit. P̄: venit
hora: clarifica filiū tuū:

vt fili? tu? clarificet te. Sic deo
disti ei pote. ois car. vr̄ oē qd̄ zc.

Sableuatis oculis Ie
sus. zc. Joānis. xviij. Uñ de in
sabbo ante dñicam palmar. zc

In die Ascensionis.
Textus euāge. Mar. cap. xvi.

Recumbentibus vn
decim discipulis appuit illis Ie
sus: z exprobrauit icre
adulteratē illoz z duriciā
cordis: qz his q̄ viderāt eū resur
xisse nō crediderāt. **Et dixit**
eis. **Euntes in mundū vnuer
sus p̄dicare euāgeliū om̄i crea
ture. Qui crediderit z baptiza
tus fuerit: salu? erit. Qui vō nō**
crediderit: cōdēnabit. **Signa**
aut̄ eos q̄ crediderit: hec sequēt
In noie meo demonia eijcient:
linguis loquent̄ nouis: serpen
tes tollēt. **Et si mortifex qd̄ bi
berint: nō eos nocebit.** **Super**
egros man? imponēt: z bene ha
bebūt. **Et dñs qd̄dem Iesus post**
q̄ locut? est eis assumpt? est in
celū: z sedet a dextr̄ dei. **Illi au**
tem p̄fecti p̄dicauerūt vbiq; do
mino coopante: et sermonē cō
firmante sequentib; signis.

Recumbentibus vn
decim discipulis / appuit illis
Iesus zc. **Mar. xvi.** In p̄nti
euāge. tangūt tria p̄icta q̄ s̄
Redargutio: impositio: z assumptio.
Quantū ad p̄mū tangit increpatio/
qua ch̄us de tarditate credendī discipu
los increpauit. **Sunt aut̄ circa apparit**
tionē: de q̄ in p̄nti euāge. agit duo p̄no
tāda: z p̄mū est de loco in q̄ fecā est. **Uñ**
D ij

em q̄ sc̄a sit in mōte in q̄ ch̄s in galilea
discipulis appuit: q̄ fuit mons Thabor.
Nā b. **D**art. videt dicere q̄ statim post
appitōem in dicto mōte iusserit eos ire
ad p̄dicandū p̄ totū mundū: sic z fec̄ h
post istā appitōem. ex q̄ seq̄ videt q̄ ea
deq̄ sit hec z illa appitō. **C**ōfirmat. qz
magr̄ hist. in eodē mōte yr̄ dicere factā
exprobratōem. de q̄ hic dr̄. Ergo idem
confirmat̄ itez. qz aut fuit in mōte aut
in hierl̄m in die ascēsiōis. Nō sc̄dm: qz
iā discipuli nō erāt increduli / pbata re
surreccione p̄ m̄tra argumēta. q̄ idē qd̄
pus. Ad h̄ aut̄ dico q̄ fuit i hierl̄m. qd̄
pr̄z ex m̄gro hist. in p̄nc̄. hist. de ap̄lorū
actibz. z ex Aug. de p̄sen. euāge. q̄ dr̄ q̄
fuit in die pasce in sero qm̄ Cleophas z
soci⁹ regressi ex emaus / visa referēbāt.
vel in die ascēsiōis: z vtroq̄ modo fut̄
it̄ in hierl̄m. Ad p̄mū q̄ h̄ dico q̄ euāge
liste int̄dū aliq̄ media intermittit: z di
cunt extrema. Et sic b. **D**at. int̄mittit
istā appitōem: z tñ refert̄ p̄ba q̄ tunc
ch̄s dixit. z p̄terea videt̄ ea in monte
dixisse: cū nō ita sit. Vel forte meli⁹ dr̄:
q̄ reuera istā missionē ch̄s fecit in mō
te. Sed hāc **D**ar. h̄ p̄ recapitulatōem
narrat. Un̄ z magr̄ hist. sel̄ tñ eā eē fa
ctā: z h̄ in mōte videt̄ asserere: licz incre
patōem factā bis cōmēmoret. Ad sc̄d̄
dico: q̄ cū nō sit verisimile rātū vtz in bre
ui sp̄cto sensisse p̄ta: existiavit m̄gr̄ hi
sto. ch̄m bis discipulos de cordis incre
passe duriciā: sel̄ in die ascēsiōis: vt
dr̄ **D**ar. z sel̄ in mōte: qm̄ yr̄ dr̄ **D**ar.
qd̄ dubitauer̄. Satis em̄ pbabile est
q̄ sic pus Thomā: ita z tūc alios incre
dulos sit horrar̄ ad fidē. Un̄ z p̄dicus
magr̄ z tūc z nūc ch̄m dr̄ discipulos in
crepasse. Ad tertiū dicit̄ post sc̄dm q̄
est de tpe. Videt̄ em̄ q̄ facta fuerit au
te die ascēsiōis. P̄rio qz fm̄ **D**art. yr̄
facta in mōte in galilea: vt dictum est.
Sc̄do qz iā in die ascēsiōis discipuli
nō erant increduli: cū tota rgumētis re
surreccio fuisset approbata: z p̄ter ne
qz de incredulitate increpandī. Ad hoc
dico q̄ fuit i die ascēsiōis: vtz ex m̄gro
hist. vbi s̄. q̄ sic dr̄. **I**pa p̄o die ascēsiō
nis bis appuit. sel̄. xj. ap̄lis cōcedētibz: i
cenaclo **D**ēs qd̄ eā ap̄li q̄ alij discipul
necnō z mulieres habitabāt in illa pre hie
rusalē q̄ dr̄ mello. s. in mōte sion vbi cō
stituerat sibi dō palatū: z ibi cenaculū
erat illd̄ ḡnde stratu i q̄ p̄cepit sibi d̄ns
dari pasca. Et in cenaclo illo tūc hira
bant vndecim discipuli: ceteri autēz di
scipuli et mulieres habitabāt circum
quaqz per diuersa hospitiā. Et dum co
mederet xj. in cenaclo appuit eis d̄ns: z
exprobrauit incredulitatē eoz z duriciā
cordis. Hec ille. Qui int̄dēt q̄ eadem
die sc̄do appuit in mōte oliueti ascēsi
rus. **C**ōcordat aut̄ cū m̄gro rex. **D**ar.
dicētis. Nouissime recubētibz zc̄. Et lz
vt Augu. dr̄: possit dici nouissime non
simplr̄: s; in die pasce: qz. s. hec appitō
fuit vltia ill⁹ diet: tñ q̄ h̄ est: qz tūc ibi
nō fuit Thomas: z tñ discipuli recuben
tes h̄ d̄nr̄ vndeci. Et lz ad h̄ dicit̄ Au
gust. q̄ aut̄ thomas reuersus affuit: aut
ipa societas ap̄lor̄ h̄ nūero appellabat̄:
etiāsi aliq̄ defuissent: tñ nō est v̄sibile ea
dem die ibi affuisse thomā: qz ch̄s se
cisser̄ qd̄ fecit octaua die. Hec est v̄sibile
q̄ **D**ar. locutus⁹ de ascēsiōe nouissi
mā appitōem dixerit eā q̄ fuit in die pa
sce: om̄ssa ea que fuit in die ascēsiōis.
Ad p̄mū q̄ dicit̄ est. Ad sc̄dm p̄o dr̄ q̄
increpauit incredulitatē non ap̄lor̄: sed
aliq̄ ex n̄riū cū eis. Sed q̄ h̄ videt̄ esse
textus di. q̄ recubētibz vndecim appa
ruit eis: z exprobrauit incredulitatē eo
rū. Et id̄ dico q̄ increpauit increduli
tatē ap̄lor̄: nō p̄sentē / sed p̄teritā. z hoc
p̄uentent̄ in signū q̄ gētes ad q̄s m̄trē
di erāt / cōgrue forent increpādē: si apo
stolis resurreccōem ch̄i ex p̄tris credere
noluissent. Dicit̄ ḡ. (Recubētibz vn
decim discipulis). s. in die ascēsiōis z
in p̄dicō cenaclo appuit (appuit illis
sc̄sus.) Et vt dr̄ Lu. Act. j. cū eis v̄sici
voluit: vt. s. p̄ effectū comestōis p̄itas
patesceret carnis: vt dicit̄ Greg. vel vt
p̄ristat̄ d̄ suo absc̄ssiū: que sc̄do ferret
solactū (z exprobra. incredul. eoz: z du
riciā cordis) Exprobrare ē obijcere p̄e
ritā culpā: vel ip̄operiū obijcere. **E**t
do tñ q̄ ch̄s recessurus ab ap̄lis taliter
i eis exprobrauit: vt ad amōrē potius q̄

In die Ascensionis

ad p[ro]fusione eos adduceret (Quia his q[ui] viderat eum surrexisse). i. postq[ue] surrexerat: vt Dagdalene z Petro z Cleopha z socio: q[ui] no[n] crediderunt i[n] die pasce: vt idē Bar[tholomaeus] dixerat: z t[ame]n viderat eum surrexisse: lz no[n] resurgere (non credit derat) q[uo]d facere obussent: cu[m] h[uius] ille p[ro]fissusset. In hac pre[ter]e documētū: q[uo]d rep[ro]b[is]ibiles sūt q[ui] credere nolunt nisi v[er]ba: cu[m] velint nolint sine fide viuere n[on] possunt. Que ei temeritas ē n[on] velle credere his q[ui] v[er]ba i[n] testimoniū eor[um] q[ui] dicebat expo[si]tuerūt. Hiero. Si ap[osto]li credunt locado pass[us]: credat z locado locuti. Hec ille.

Quarū ad sed[em] rāg[is] quōd ch[ri]st[us] ap[osto]los misit ad p[ro]dicandū: cu[m] d[icit] (Cūres i[n] mōd[is] vniuersū) Quasi dicat. P[ro]f[er]i iussit vt iudeis t[ame]n annūciaretis p[ro]p[ri]et[er]e dei d[icit]is: i[n] v[er]ba gentiū ne abserit[is]: s[ed] nūc oib[us] debetis annūciare regnū d[omi]ni (p[ro]dicare euāgelii o[mn]i creature) Quidā rudes p[ro] euāgelii solū intelligūt dicta q[ui]tuor: euāgelizaz: q[ui] d[icit] esse p[ro]dicāda: ex q[ui] seq[ui]t[ur] q[uo]d malū sit p[ro]dicare eplam. P[ro]p[ri]et[er]e p[ro] euāgelii i[n]telligere o[mn]i doctrinā fidei: quā annūciare p[ro]p[ri]o missi sūt. Hā z paulus d[icit] se euāgelizare: q[ui] docebat prin[ci]p[al]ia ad fidē z mores: z ad h[oc] allegabat i[n] terdū ēt poetica: vt p[ro]p[ri]et[er]e Act. xvij. vbi allegat d[icit] Arati poetē d[icit]is. Genus dei sum[us]. Nota p[ro]p[ri]o (o[mn]i creature). i. hoi[um] fm Greg. z mgr[ati]m histo. q[ui] o[mn]i creature no[m]i[n]e sciat: eo q[uo]d cū o[mn]i creatura habz aliqd cōmune: vt eē cū lapidib[us] z alijs i[n]aniar[um]. viuere cū plant[is]: sentire cū brut[is] i[n]telligere cū angelis. T[ame]n z fm mgr[ati]m histo. d[icit] microcosm[us]. i. minor mund[us]: q[ui]a sez i[n] se q[uo]dammodo h[ab]et o[mn]es grad[us] vniuersi.

Vel fm eūdem mgr[ati]m: o[mn]i creature. i. hoi[um] p[ro]p[ri]et[er]e quē aliq[ui] mō ē o[mn]i creatura. V[er]o o[mn]i creature. i. credēt z n[on] credēt: s[ed] Theo. q[ui] loquit[ur] d[icit] credere i[n] deū: nō i[n] ch[ri]st[um]. V[er]o fm eūdem Greg. o[mn]i creature. i. o[mn]i natōi hoi[um]. Antē em eis p[ro]hibitu[m] fuerat gen[er]alib[us] p[ro]dicare: s[ed] nūc hoc ip[s]m eis mādat vt z iudeis z gētilib[us] p[ro]dicēt. Et illa est o[mn]i optima expositio: vt. i. hō simpl[er] d[icit] creatura: eo q[uo]d nobilissima sit creaturaz v[er]sibilis: q[ui] sole a deo exp[re]sse creaturaz legunt[ur]: ois p[ro] creatura idē sit q[uo]d ois

hō. Sed p[ro]p[ri]o: q[ui] si o[mn]i creature. i. o[mn]i hoi[um] habebat p[ro]dicare: p[ro]dicassent etiā credētib[us]. Solutio: negat p[ri]ma sequētia: q[ui] ista p[ro]p[ri]a dicunt p[ro]p[ri]o fidelib[us]: cui i[n]telligit vt alijs euāgelizet. Alij autē a fidelib[us] sūt infideles. v[er]o intelligēdū est o[mn]i hoi[um] alio a societate v[er]stra: i[n] q[ui] sunt v[er]i z f[er]mine. (Qui crediderit) fide p[ro]p[ri]a v[er]o ali[is] ena fm Bedā: q[uo]d p[ro]p[ri]o paruulos d[icit]: q[ui]b[us] aliena fides suffragat[ur]: sic z olim sub lege z ante legē: vt d[icit] i[n] d[omi]n[ic]o c[ir]c[um]sc[ri]ptionis (z baptizaz[ur] fuerit: saluus erit) si fide z baptisimū malis op[er]ib[us] nō ipedit[ur]. ar. s[ed] Theo. Ista em dicunt q[ui] fides et baptisim[us] q[ui]ntū i[n] se est: sūt suffic[ie]s causa salut[is]: que t[ame]n impedire p[ot]r. V[er]o si q[ui] post baptisimū nō fide susceptū moriatur nullo supaddito bono vel malo: necessario saluat[ur]: vt p[ro]p[ri]o i[n] pueris. Si t[ame]n supaddat morale crimē: impedit[ur] causa salut[is] (Qui p[ro]p[ri]o nō crediderit p[ro]denabitur) Nō autē d[icit]: iudicabit[ur]: q[ui] tales nō d[omi]n[ic]o sentent[ur]: sed q[ui] ad h[oc] tam iudicari sunt. Nec t[ame]n subdit: nec baptizaz[ur] fuerit: q[ui] vt de h[oc] h[ist]o. z scr[ipt]is Tho. iij. p[re]. z. iij. sentent[ur]. sine actuali baptisimo p[ot]r eē salus: si adsit baptisimi volūtas: z desit baptizandi facultas. T[ame]n q[uo]d d[icit] Jo. iij. Nisi quis renatus fuerit ex aq[ua] z ip[s]u scitō z c. fm eisdē intelligit[ur] habita facultate baptisimi. Sed p[ro]p[ri]a textū arguit: quia pueri baptizati nō credūt: z t[ame]n nō p[ro]denant. Ad hec duplicat[ur] soluit mag[is] gister histo. P[ri]o vt legat[ur]: q[ui] p[ro]p[ri]o nō crediderit subaudiēdo fide p[ro]p[ri]a v[er]o aliena Sec[un]do vt dicat q[uo]d ch[ri]st[us] de illis loquit[ur] q[ui] bus euāgelii erat p[ro]dicandū. i. d[icit] adultis: i[n] quib[us] p[ro]p[ri]a fides extitit ad salutē. Ex p[ro]p[ri]o autē p[ro]p[ri]o q[ui] v[er]o est ap[osto]los ch[ri]st[us] fuisse baptizatos etiā baptisimo ch[ri]st[us]: vt asserit Aug. z Beda. Et de Paulo quidē: q[ui] z vbi baptizaz[ur] fuerit: sc[ri]ptū est vt patz Act. ix. sed nō de alijs. Brā etiā virgo fuit eadē rōne baptizata: fm Alb. sup[er] Dissus est. Signa autē eos q[ui] crediderūt: hec sequent[ur]. Sciendū est autē q[uo]d quidā videntes q[uo]d sequētia signa non fiant ad litteram ab o[mn]ib[us] baptizatis z credentib[us] exponunt illa sp[irit]uātr quasi omnino ch[ri]st[us] de omni credente



loquat. sed iste sensus est rudis. Quia
em deus miracula non facit sine causa
tunc fiebat ista signa quando erat necessa-
ria: id est in fundatione et confirmatione ca-
tholice fidei. Ea ergo fundata et firma
ista superflua saltem in tanta frequen-
tia in quanta facta sunt a principio. Gre-
gorio in omel. Nunquid quia ista non faci-
mus minime credimus? Sed hec neces-
saria in exordio ecclesie fuerunt. Ut enim
fides cresceret credentium: miraculis fu-
erat nutrienda: quia et nos cum arbuta plan-
tam: ramum aqua infundimus. Quisquam in
terra tam coualuisse videamus. At si se-
radice fixerint a rigando cessamus. Hec
ille. (In nomine meo) id est in future nois
mel (demonia eicient) de obsessorum cor-
poribus: ut patet de Paulo Act. xvi. (In
suis loquent nouis) ut patet de omnibus
discipulis in Actibus apostolorum (serpen-
tes tollent) de locis ubi hominibus erunt
infestis: ut de Martha patet apud thera-
conem (Esti mortiferum quid biberint) ut
patet de Joanne apostolo (non eos nocer-
bit. Super egros manus imponent et hi
habebunt) id est sanabunt. Nam per solas
suis corporis umbram debiles sanabat Pe-
trus: ut patet Act. v. ca. Est autem in hac
parte morale documentum: ne vitam fidem
occidamus: et cum ea mortua moriamur.
Greg. Qui crediderit et baptizatus fue-
rit: saluus erit: verum dicitur: si fidem operibus
teneat. Vera enim fides est que habet quod operibus
dicat: operibus non dicitur. Hec ille.

Quantum ad tertium tangit christi assum-
ptionem cum dicitur (Et dominus quidem Jesus post
quam locutus est eis) Si teneamus istam appa-
ritionem fuisse simpliciter nouissimam: et tunc
fuisse dicta que in hoc euangelio continentur:
sic secundum Augustinum intelligendum est: postquam locu-
tus est eis que immediate relata sunt. Si po-
tenteam oppositum: intelligendum est ut idem
dicitur de omnibus que christus cum eis inter resur-
rectionem et ascensionem locutus est (Assum-
ptus est) non aliena sed propria future. Tunc
ratione dicitur. Tunc ratione glorificationis anime
et corporis. Gloriose enim anime obedit gloriosus
corpus ad nutum: que ad mortum localem ratione
agilitate. Et ideo nubes suscepit illum: et
angelus de quibus habet Act. i. non affuerunt

christo ascendit in adiutorium: sed in signum
que corporalis et spiritualis natura et subiecta
sunt (in celum) Reuera ascendit super omnes ce-
los in plurali: ut dicitur Ephe. iij. Sed tamen
omnes celi a luna et supra aliquam unum celum
singulariter appellantur ratione identitatis: non
in primum: sed in incorruptibilitate.
Cum enim astra non sic moueantur in celo ut
aues in aere: que celum scindere et conse-
quenter corrumpere: sed sicut clauus in
rota mouetur in rota: necessarium est que se-
premi planete sepre habeant celos ad in-
uicem discorinuos. Si enim omnes sepre pla-
nete vel aliquid eorum essent in una rota: semp-
eque distaret ab inuicem: quod oculis cer-
nimus falsum. Nam aliquam luna est in com-
muni: aliquid in oppositione ad sole. eadem
patet de alijs. Supra hos sepre necesse
est esse octauum: quod tot sideribus ornatum
cernimus: que nullum sepre planetarum obser-
uat semp eundem situm respectu huius ce-
li. ex quo necessario sequitur que nullum eorum
sit in eo fixus. Supra octauum rursum
necesse esse nouum: quia cum octauum habeat
at pluris morus non potest esse primum mo-
bile vicissimum. scilicet substantijs inobstantibus: sed
tale. scilicet primum mobile oportet habere unum
cum morum ut a substantijs nullo modo mo-
bilibus. scilicet angelis ad substantias multas
mobiles. scilicet corruptibiles fiat transitus per
media ordinare. Immo secundum aliquid super no-
num oportet esse decimum: que dicitur que cum
octauo videamus tres morus. scilicet diurnum
ab oriente in occidente: et naturale siue lon-
gitudinis in zodiaco ab occidente in orientem:
et morum accessus et recessus siue tripudi-
ationis super capita arteris et libre none
sphere: necesse est ut dicuntur que non habent
beat duos morus et decimum unum. Et hoc
forte non sit necesse super octauum ponere
duos morus: que unum pro duos morus. propositum
habere ab uno vel duobus moribus: in
probabile et videtur esse opinio sancti Thome.
Et supra hos nouum vel decem est empy-
reum quod nulla ratione physica potest inuesti-
gari: sed auctoritate aliquorum sanctorum te-
netur: ut patet Strabonem / Bede et Basilium.
Sicut dicit sanctus Thome. j. par. q. lxxij.
Et hoc rationabiliter: ut sicut omnes celi mo-
ti deferuntur generationi reperi: ita sit unum

In die Ascensionis.

descens: qđ imobilibz spĩritibz z incorruptibz creaturĩ in cõemplado ex cõgruẽtia z nõ ex necitate defusat. Ad hõ celũ chĩs assũptus est. i. ad vltimũ/ siue sit empyreũ siue aliud. Est aut scẽdũ ex doctrina s. Tho. iij. pre. q. lviij. et alibi. qđ cõuentẽs fuit chĩm ascẽdere ab isto loco qđ est gñationis z corruptiõis: z pĩner iproporcionatũ talli loco. Et tal ascẽsio pĩner ad bñ esse glĩe eiũ. Unũ vt ibi dr de hõ chĩs gauisus est: z nõ nouit/ sed nouo mō. s. de re iplera. Et hõ spĩz nõ bis est vltimũ/ qđ illũ nob esse pĩnerẽ: vt augeat fides qđ est de nõ vltis. et spes p ueniedĩ ad celũ. z amor vel charitas circa celestia. Et iij ly fm: impĩer pĩditionẽ ascẽdentis: nõ ascẽdit fm deĩtatẽ vt dr. Tu qđ spĩa est altĩssima. tũ qđ est imobilis. tũ qđ nõ est in loco: sed fm hũanitatẽ. vt pĩz. Sz si dicat ly fm: ascẽsio nis cãm: ascẽdit fm deĩtatẽ. vt pĩz. Ascẽdit aut pĩria pĩrte vt idẽ dr: non qđ esset causata ex pĩncĩpijs hũane nature: s; vir tute deĩtatẽ z pĩrte glĩe vt dictum est. Nec tũ in instãti ascẽdit. qđ vt idẽ dicit s; infinita sit pĩrus deĩtatẽ ad mouẽdũ: tũ hũanũ corpũ nõ põt infinite illũ esse: etũ suscipe cũ spacio cõmenturef. Imo vt dr idẽ. in. iij. di. xxiij. ille morũ fuit rpe pĩceptĩbill: s; esse poruerit in rpe impĩe pĩbill. Vtrũ autẽ fuerit naturalis: dicit ibi qđ sic. qđ nõ habuit corpũ etus iclĩna/ rõez ad oppositũ motũ: cũ pĩrte glĩe rõ taliter aie subĩceret. Et isto mō celum naturaliter mouet: qđ tũ in se nõ hz sus morũ actũ pĩncĩpiũ. Si tũ in corpe amato sit inclinatio ad oppositũ: motus eius nõ est ei naturalis in qđtũ corpe est sed in qđtũ aiatũ est. Et itelligo in corpe: pĩre chĩs nõ fuisse inclinatioẽ ad oppositũ actuale: sed habituale tĩm z remora/ tra qđ si fũisset sublata ab eo glĩa / cecl/ dũffer. Ascẽdit autẽ super omnes celos: non quia sit extra celos: qđuis ibi esse possit: vt idẽ dicit qđ dli. vj. q. ij. Sed qđ est in extrema pĩe extremĩ celi: ita qđ nulla ps ei notabilis est sup caput eiũ. Ascẽdit etiã sup omnes spĩs: qđ omĩbz dignior est. Sed cõtra: qđ qlĩbet spĩs qlĩbet corpe est dignior. qđ nullũ est locũ supra omnes spĩs. aut ille est vacuũ. Ad hoc dicit fm eundẽ: qđ licz spĩs sit nobĩ lior loco: nõ tamẽ inferior spĩs est in su pĩmo loco. sic neqđ qlĩbet spĩs est sup quẽlibet locũ. et hoc est vt supiora loca supioribz spĩritibz debeant: et supĩmus chĩo. Negat ergo cõsequẽtia. Est autẽ vt dr: ista ascẽsio chĩi cãm nĩre salutis ex pĩe nostra: in qđtũ in ipĩm p pĩrtes theo logĩcas mouemur: vt dicitũ est. z ex pĩe sua. Pĩmo: qđ parauit nob vĩa. Sedo: qđ ascẽdit ad inqđpellãdũ p nob. Tertio: qđ inde mĩttit hoĩbz celestia dona. Vtrũ autẽ aliqũ postmodũ de celo descẽderit: Dicendũ est qđ sic. Unde illuz Paulus corpãlĩter vidit Act. ix. Et ne hoc creb dat fm aliquã apparentiã: z non realit factũ. Et hoc ipẽ. j. Cor. xv. pbat illuz vere surrexĩsse dĩ. Nouissime oĩm tãqđ abortiuo vilis est etiã mĩbi. Nec omĩa ex serõ Tho. De modo autẽ quo chĩus ascẽdit hĩc tacet. Sed dr Act. j. z Luce vlt. ex qđbz locũ habet qđ eduxit eos de hierĩm ad montẽ oliuẽ. z inde videtũ bus oĩbz chĩantĩs habitãtibz in hierĩm saltẽ vĩris z femĩnis: eleuatus est z ascẽdit (Et seder a dextrĩs dei) Ad horũ autẽ noticiã sciendũ est ex doctrina serõ Tho. iij. pre. q. lviij. qđ sedes dr descẽsor habitans: z regnãs: z iudicãs Sed ly ad: importat cõuententiã cum distincti one. Dextera autẽ tribus mōis sumit. Vno mō fm Damascẽ. pro glĩa deĩtatis. Alio modo fm Augu. pro beatĩ tudĩne deĩ patris. Que duo licz sanctũ Tho. non dicat / sunt realiter idẽ. Tertio modo fm Augu. est regia z iudicãria potestas. Chĩsto ergo cõuente se/ dere a dextrĩs dei: quia in eius gloria/ vel beatĩtudĩne quiescit: z est iudex pã trĩ cõregnans. Nec tamẽ sequit qđ deus sit in sinistra chĩstĩ: quia non loquĩmur s; modũ corpeoraliũ. Unũ vt dicit Aug. ibi omnis est dextera. quia nulla ibi est miseria. Sedere autẽ a dextrĩs dei conũ uent chĩo in qđtũ est deũ. ita tamẽ qđ ly ad: non dicat gradũ dignitatis: sed per sonalem distinctiõem originis. Simul

em filij huius cum patre gloriam deitatis: et beatus
 dicitur: et omnem potestatem inmutabiliter. Et hoc de
 extra appropate dicitur de filio sic et deus: et
 tribus personis modis sit quod tribus consubstantialis. tunc scilicet
 dere ad dexteram non convenit patri: cum non
 sit ab alio: sed veniat filio: et spiritus sanctus: hoc
 filio appropate sic et equalitas. Convenit et
 ista sessio christi in consubstantialis homo. Nam cum hoc ad:
 dicat distinctio et convenientia. est enim per
 positio transsubstantialis et importans accessum: si
 distinctio sit in personis et convenientiam
 in natura. sic convenit ei in consubstantialis deus. et in
 ratione equalitatis sedere ad dexteram vel tri-
 bus dicitur modis sumptis: hoc in consubstantialis dicitur
 re additione nature. Si autem e converso di-
 stinctio sit in natura: convenientia in perso-
 na. ita quod hoc ad: dicat accessum in gratiam
 unionis. et hoc in consubstantialis dicitur suppositum.
 sic eodem modo convenit ei in rationem equali-
 tatis: cum sit filius dei. Si autem iste acces-
 sus sit in gratiam habituale hoc in consubstantialis
 replicare naturam: sic convenit ei non solum ratio-
 nem equalitatis: sed eminentie super omnem crea-
 turam. Unde patrum est filio: ita quod nulli crea-
 ture convenit sedere ad dexteram patris in
 equalitate vel preminentia. Unde tamen omnes be-
 ati esse in dextera: sed non sedere. quia non habent
 beatitudinem cum quodam diastemate potestatis: et quod sit per
 patrem et naturam. Beatus autem per hoc: ut idem dicitur in
 scripturis. dicitur assistere vel stare a dextera
 non autem sedere. quia gloria filii ad eam derivat
 sed non plenarie. Nos vero in celestibus sede-
 mus quodammodo stabiliter in gloria: sed non in dextera
 Hec omnia ex sermone Theophylacti. (Illi autem perfecti)
 post receptum spiritus sancti que est precepto in
 hierusalem expectaverunt (predicaverunt vobis quod)
 Sed per hoc quod dicitur Augustinus ad hebræos. si gerentes
 in quibus modo predicatio cepit: et in quibus nondum
 cepit impleri. Et solute ipse Augustinus ibidem.
 quod sic illud vobiscum sum versus ad consuetudinem. se-
 non de solis discipulis: sed de tota ecclesia in-
 telligitur. ita et hoc. Possit autem et aliter dici
 quibus redeat in idem. Dicit enim sermo Theophylacti.
 in quibus. quod per hoc predicatio evangelii
 christi dupliciter intelligitur. Uno modo christum ad
 divulgationem nominis christi. et sic in hierusalem.
 etiam tempore apostolorum plena est: et post eius con-
 pletionem destructa est hierusalem. Alio modo
 christum ad plenum effectum et ecclesie fundationem
 Et sic in Augustinus vbi supra non est completa: sed

cum fuerit completa / ventus mundi desola-
 tio (deus coopante) sic principalis mo-
 torum instrumentis cooperat (et firmone) euange-
 licum (confirmate) per miracula: cum ad hoc ratio
 non sufficiat (sequenti signis) de quibus
 dicitur est in hoc euangelio.

**Quinta post Ascensionem.
 Textus euange. Joa. cap. xv.**

Quoniam venerit paracletus
 quem ego mittam vobis a
 patre spiritum veritatis:
 qui a patre procedit: ille tes-
 timonium perhibebit de me. Et
 vos testimonium perhibebitis: quia
 ab initio mecum estis. Hec locu-
 tus sum vobis ut non scandalizet
 semini. Absque synagogis faciet
 vos. Sed venit hora ut omnis qui
 interficit vos: abiret obsequium
 ut se prestare deo. Et hec faci-
 ent vobis: quia non novenerunt pa-
 trem neque me. Sed hec locu-
 tus sum vobis: ut cum venerit ho-
 ra: eorum reminiscamini quia ego
 dixi vobis.

Quoniam venerit para-
 cletus etc. Joa. xv. In presenti
 euangelio christus intendit discipu-
 los tristes de suo discessu ad
 versus futuras tribulationes animare
 Et in eo rangunt tria puncta. Primum enim
 pronunciat eis et promittit futurum consolato-
 rem. Secundo etiam futuram esse tribula-
 tiones. Tertio reddit tribulationum cau-
 sam. Quantum ad primum sciendum est quod
 christus ante apostolis dixerat in: eos in certum
 sabiles esse: eo quod ipse personaliter venerat:
 et erat eis locutus et opera insolita fecerat:
 et tamen non erant conversi. Christus vero. Possent
 autem discipuli dicere. Si verba a te audierunt
 nullus alius fecit: et tamen non profuerunt: sed
 oderunt: et patrem tuum et te cum eo: cuius
 gratia nos mittis: qualiter digni fide erit